

P6_TA(2007)0422

Wprowadzenie w życie zasady równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2007 r. w sprawie stosowania dyrektywy 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (2007/2094(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0278/2007),

Walka z dyskryminacją

- A. mając na uwadze, że UE jest projektem politycznym opartym na wspólnych wartościach, takich jak ochrona praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z art. 6 TUE oraz Kartą praw podstawowych, a także że poprzez prowadzoną politykę i stanowione przepisy prawne wspiera równość i niedyskryminację, również na podstawie art. 13 TWE,
- B. mając na uwadze, że ważne jest, by deklaracjom politycznym w sprawie zwalczania dyskryminacji odpowiadał stopniowy rozwój oraz pełne i prawidłowe wdrażanie polityk i przepisów prawnych, zwłaszcza dyrektyw antidyskryminacyjnych i projektów promujących równość, takich jak Europejski Rok na rzecz Równych Szans dla Wszystkich,

Wdrażanie dyrektywy dotyczącej równości rasowej

- C. mając na uwadze roczne sprawozdanie Europejskiego Centrum Monitorowania Rasizmu i Ksenofobii za rok 2006, które potwierdza, że dyskryminacja wciąż stanowi poważny problem w państwach członkowskich,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z ostatnim badaniem Eurobarometru, 64 % ankietowanych obywateli z 25 państw członkowskich uważa, że dyskryminacja ze względu na pochodzenie etniczne jest wciąż rozpowszechnionym zjawiskiem,
- E. mając na uwadze, że przyjęcie dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne⁽¹⁾ może być postrzegane jako istotny krok w kierunku podniesienia poziomu ochrony ofiar dyskryminacji ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne oraz zapewnienia im większej możliwości dochodzenia zadośćuczynienia,

Ciężar dowodu

- F. mając na uwadze, że przepis dotyczący ciężaru dowodu jest kluczowym aspektem dyrektywy, ponieważ przyczynia się do skutecznego egzekwowania ochrony, jaką dyrektywa ta oferuje,
- G. mając na uwadze, że orzecznictwo w sprawie ciężaru dowodu wskazuje na wciąż istniejące znaczne rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi w odniesieniu do uznawania tego dowodu *prima facie* przez sądy; mając na uwadze, że w związku z powyższym powinno zachęcać się państwa członkowskie do wymiany poglądów na ten temat w celu sprawdzenia, czy możliwe byłoby wzajemne dostosowanie procedur sądowych,
- H. mając na uwadze, że do skutecznego wdrażania zasady równości przyczyniłoby się rozszerzenie zasad dotyczących ciężaru dowodu w sprawach cywilnych i administracyjnych na przepisy dotyczące przeciwdziałania wiktymizacji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

Czwartek, 27 września 2007 r.

Organy ds. równości

- I. mając na uwadze, że niemal we wszystkich państwach członkowskich istnieją obecnie organy ds. równości lub ich funkcje zostały przydzielone innym istniejącym organom,
- J. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie powinny zachęcać się do podjęcia niezwykle konstruktywnego działania polegającego na rozszerzeniu zakresu kompetencji organów ds. równości na dyskryminację o podłożu innym niż pochodzenie rasowe lub etniczne,
- K. mając na uwadze, że organy ds. równości powinny dysponować odpowiednimi środkami zarówno w zakresie personelu, jak i finansów,
- L. mając na uwadze, że organy ds. równości powinny mieć możliwość działania niezależnie od rządu oraz że powinny być postrzegane jako takie, tzn. jako organy pozarządowe,
- M. mając na uwadze, że mimo istnienia wyspecjalizowanych organów zapobiegających dyskryminacji i dążących do równouprawnienia, w szeregu państw członkowskich liczba zarejestrowanych skarg jest nadal niska,
- N. mając na uwadze, że ze względu na brak zasobów finansowych i kadrowych organy ds. równości w praktyce wnoszą do sądu zaledwie niewielką liczbę skarg; mając na uwadze, że w podjęciu działania ofiarom dyskryminacji pomocą do chwili zakończenia postępowania służą często organizacje pozarządowe,
- O. mając na uwadze, że szkolenie urzędników państwowych w zakresie celów dyrektywy ma zasadnicze znaczenie ze względu na spoczywający na nich obowiązek jej wdrażania,

Zakres

- P. mając na uwadze, że nie zawsze możliwe jest rozróżnienie pomiędzy dyskryminacją na tle pochodzenia rasowego lub etnicznego a dyskryminacją ze względu na religię, poglądy, czy też narodowość,
- Q. mając na uwadze, że nie zawsze łatwo jest określić, czy dochodzi do dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie etniczne lub rasowe, uwarunkowania społeczne, orientację seksualną lub też inne czynniki,

Rozpowszechnianie informacji i uświadamianie

- R. mając na uwadze, że ostatnie badanie Eurobarometru potwierdza, iż świadomość istnienia przepisów przeciwko dyskryminacji w UE jest dość niska i średnio jedynie jedna trzecia obywateli UE uważa, że zna prawa przysługujące im w przypadku, gdyby padli ofiarą dyskryminacji lub molestowania,
- S. mając jednak na uwadze podjęcie przez niektóre państwa członkowskie szeroko zakrojonych inicjatyw na rzecz informowania i uświadamiania (strony internetowe, kampanie, reklamy w telewizji i prasie),
- T. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie podjęły istotne działania dotyczące włączenia do prawa krajowego zobowiązania pracodawców do informowania pracowników o przepisach antidyskryminacyjnych,
- U. mając na uwadze, że niektóre wyspecjalizowane organy państw członkowskich utworzyły infolinie w celu udzielania informacji i wsparcia ofiarom dyskryminacji,
- V. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie podjęły raczej ograniczone działania na rzecz informowania i uświadamiania, a w niektórych krajach nie odnotowano żadnych kampanii upowszechniających wiedzę,
- W. mając na uwadze, że zwłaszcza w kontekście Europejskiego Roku na rzecz Równych Szans dla Wszystkich zarówno instytucje UE, jak i państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań w celu informowania obywateli o przysługujących im prawach oraz mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny zapewnić w roku 2008 — Europejskim Roku Dialogu Międzykulturowego — ciągłość działań rozpoczętych w roku 2007,

Czwartek, 27 września 2007 r.

Gromadzenie danych

- X. mając na uwadze, że choć gromadzenie danych ma podstawowe znaczenie w zwalczaniu dyskryminacji, a dane statystyczne z podziałem na pochodzenie etniczne mogą mieć podstawowe znaczenie dla wykazania dyskryminacji pośredniej oraz dla polityki informacyjnej i opracowania strategii pozytywnego działania, wiąże się to jednocześnie z pewnymi kwestiami natury etycznej i prawnej,
- Y. mając na uwadze, że gromadzenie danych nie może naruszać prywatności poprzez ujawnianie poszczególnych tożsamości lub służyć za podstawę profilowania etnicznego lub rasowego,

Środki prawne

- Z. mając na uwadze, że alternatywne procedury rozstrzygania sporów nie powinny pozbawiać prawa do ich rozstrzygnięcia na drodze sądowej,
- AA. mając na uwadze, że duża liczba ofiar dyskryminacji z wielu powodów nie składa skarg w sądzie, w tym ze względu na koszty i z obawy przed odwetem,
- AB. mając na uwadze, że cele zwalczania dyskryminacji można osiągnąć tylko wówczas, gdy środki prawne powiąże się z działaniami pozytywnymi na szczeblu UE i w państwach członkowskich,
- AC. mając na uwadze, że zadaniem Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej jest gromadzenie i analiza istotnych, rzetelnych i porównywalnych informacji i danych dotyczących praw podstawowych,
- ponownie podkreśla znaczenie dyrektywy 2000/43/WE;
 - przypomina, że dyrektywa 2000/43/WE ustanawia minimalne standardy i w związku z tym powinna być podstawą, na której należy budować kompleksową politykę antydyskryminacyjną;
 - z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (COM(2006)0643), której celem jest ustanowienie ram walki z dyskryminacją ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne w celu zapewnienia utrwalenia w państwach członkowskich zasady równości wobec prawa, równych szans i równego traktowania, w pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości oraz zgodnie z różnymi tradycjami i procedurami poszczególnych krajów; wysoko ocenia zawarty w komunikacie Komisji przegląd dotyczący wdrażania dyrektywy, zauważa jednakże, że przydatne byłoby dołączenie do niego szczegółowego opisu sposobu, w jaki przepisy dyrektywy 2000/43/WE zostały wcielone do prawa krajowego, jak określa sama dyrektywa; ponadto zauważa, że Komisja podjęła się nie tylko zgromadzenia szczegółowych informacji, ale także powiadomienia o nich Parlamentu Europejskiego i Rady oraz że Parlament, w swojej rezolucji z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie niedyskryminacji i równych szans dla wszystkich — strategia ramowa⁽¹⁾, wezwał Komisję do przeanalizowania w trybie pilnym jakości i zakresu przepisów wdrażających dyrektywę o niedyskryminacji;
 - wzywa państwa członkowskie do możliwie szybkiego wprowadzenia do krajowego ustawodawstwa całego wspólnotowego prawodawstwa antydyskryminacyjnego oraz do korzystania ze wszystkich dostępnych środków, w tym działań pozytywnych, w celu zapewnienia równości w praktyce;
 - podkreśla, że dyrektywa ta wykracza poza dostęp do zatrudnienia, samozatrudnienia i pracy oraz stosuje się także do obszarów takich jak edukacja, ochrona socjalna, w tym zabezpieczenie społeczne i opieka zdrowotna, korzyści społeczne, a także dostęp do towarów i usług oraz ich podaży, w celu zapewnienia rozwoju demokratycznego i tolerancyjnego społeczeństwa, umożliwiającego udział w życiu społecznym wszystkim ludziom niezależnie od pochodzenia rasowego lub etnicznego;

(¹) Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, str. 259.

Czwartek, 27 września 2007 r.

6. zauważa z zadowoleniem, że większość państw członkowskich podjęła działania w celu wdrożenia dyrektywy, lecz wyraża rozczarowanie tym, że tylko kilka państw dokonało odpowiedniej i pełnej transpozycji wszystkich jej przepisów;
7. wskazuje na fakt, że wiele postanowień dyrektywy, zwłaszcza takich jak definicja dyskryminacji bezpośredniej i pośredniej, molestowania czy ciężaru dowodu, nie zostało w wielu państwach członkowskich właściwie transponowanych;
8. wzywa w szczególności do ścisłego nadzoru nad stosowaniem zasady częściowego odwrócenia ciężaru dowodu, która jest szczególnie skuteczna w przypadku sporów związanych z zatrudnieniem;
9. wyraża zaniepokojenie faktem wyłączenia przez państwa członkowskie z zakresu obowiązywania dyrektywy większej liczby obszarów działalności niż jest to pożądané lub uzasadnione;
10. przypomina, że dyrektywę przyjęto w czerwcu 2000 r. i że państwa członkowskie miały obowiązek wdrożenia jej do czerwca 2003 r., dzięki czemu miały dość czasu na przyjęcie niezbędnych środków wykonawczych; wzywa Komisję do przyjęcia bardziej proaktywnego podejścia, na przykład poprzez wydawanie komunikatów z wykładnią oraz wytycznych dotyczących wdrożenia postanowień w celu zapewnienia prawidłowego ich wdrożenia przez państwa członkowskie; zwraca się do Komisji o dalszy nadzór i czuwanie nad prawidłowym wdrażaniem dyrektywy, o opublikowanie w możliwie najkrótszym terminie badania oceniającego oraz o niezwłoczne wszczęcie postępowania o naruszenie przepisów, jeżeli zajdzie taka konieczność i nie później niż przed końcem 2007 r.;
11. powtarza, że sankcje nakładane w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z dyrektywą 2000/43/WE muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające;
12. wzywa do ustanowienia zintegrowanych krajowych planów działania w celu skutecznego zwalczania wszelkich form dyskryminacji;
13. wzywa państwa członkowskie wdrażające lub wprowadzające krajowe plany działania na rzecz zwalczania rasizmu i dyskryminacji do uwzględnienia w nich aspektu obejmującego gromadzenie, sprawdzanie i monitorowanie danych w kluczowych obszarach polityki, takich jak niedyskryminacja i równouprawnienie, integracja społeczna, spójność Wspólnoty, integracja, płeć, edukacja i zatrudnienie;
14. zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi i Radzie konkretnego planu działań dotyczącego mechanizmów i metod obserwacji i opisu oddziaływania krajowych środków wdrażających dyrektywę; zwraca uwagę na znaczenie opracowania mechanizmów gromadzenia danych o dyskryminacji — zwłaszcza w zakresie stosunków pracy, ze szczególnym uwzględnieniem pracy nielegalnej, niezarejestrowanej, nisko opłacanej i nieobjętej ubezpieczeniem — zgodnych z przepisami o ochronie danych, stanowiących użyteczne narzędzie pozwalające określać, monitorować i poddawać przeglądowi politykę i procedury związane ze zwalczaniem dyskryminacji, przy jednoczesnym poszanowaniu krajowych modeli integracyjnych; wzywa Komisję do określenia wspólnych norm w zakresie danych, tak aby przekazywane informacje mogły być przedmiotem efektywnych porównań; wzywa, aby mieć na uwadze znaczenie badania nie tylko treści prawodawstwa wdrażającego dyrektywę, ale także jego skuteczności;
15. wzywa Komisję, by zwróciła się do państw członkowskich o przeanalizowanie — w sprawozdaniach rocznych dotyczących wdrożenia dyrektywy 2000/43/WE — skuteczności ustawodawstwa antydyskryminacyjnego w zwalczaniu schematów systematycznej segregacji mniejszości i kobiet, zwłaszcza w sektorze edukacji i odnośnie do dostępu do rynku pracy, opieki zdrowotnej oraz dóbr i usług, a ponadto o uwzględnianie w sprawozdaniach aspektu równouprawnienia jako sposobu łagodzenia różnorodnych form dyskryminacji wielu obywateli;
16. przypomina Komisji, że Parlament oczekuje na dokument zawierający listę odstępstw ustanowionych w prawie państw członkowskich, aby możliwe było przeprowadzenie w ich sprawie publicznej debaty;
17. przypomina państwom członkowskim o konieczności dokonania niezależnej analizy oddziaływania terminów przewidzianych w prawie krajowym oraz skuteczności ochrony przed wiktyimizacją;

Czwartek, 27 września 2007 r.

18. wyraża zaniepokojenie niskim poziomem znajomości przepisów antydyskryminacyjnych wśród obywateli państw członkowskich i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do dołożenia starań w celu ich upowszechnienia;
19. uważa, że społeczność romska wraz z innymi uznanymi wspólnotami etnicznymi potrzebuje specjalnej ochrony społecznej, w szczególności w następstwie rozszerzenia, gdyż problemy związane z wykorzystywaniem, dyskryminacją i wykluczeniem stały się w stosunku do niej bardziej wyraźne;
20. podkreśla, że przepisy są skuteczne jedynie wówczas, gdy obywatele znają przysługujące im prawa i posiadają łatwy dostęp do sądów, zważywszy że system ochrony przewidziany dyrektywą zależy od inicjatywy obywateli;
21. przypomina, że art. 10 dyrektywy nakłada na państwa członkowskie obowiązek upowszechniania wśród społeczeństwa informacji o odnośnych przepisach dyrektywy wszelkimi odpowiednimi środkami;
22. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia zestawu minimalnych standardów w ramach otwartej metody koordynacji, tak aby zagwarantować dzieciom z mniejszości etnicznych — w szczególności dziewczętom — dostęp do wysokiej jakości edukacji i równość szans, oraz do przyjęcia pozytywnego prawodawstwa nakładającego obowiązek zakończenia segregacji w szkołach i określającego szczegółowe plany na rzecz położenia kresu oddzielnej edukacji niższej jakości dla chłopców i dziewcząt z mniejszości etnicznych;
23. przypomina państwom członkowskim o spoczywającym na nich obowiązku upowszechniania odnośnych informacji wśród obywateli oraz zachęcania i wspierania kampanii upowszechniających wiedzę na temat istniejącego prawodawstwa krajowego i organów zajmujących się zwalczaniem dyskryminacji;
24. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby wszystkie osoby z mniejszości etnicznych — w szczególności kobiety — miały dostęp do podstawowej i profilaktycznej opieki zdrowotnej oraz do usług pogotowia, do opracowania i wdrożenia polityki zapewniającej pełny dostęp do systemu opieki zdrowotnej nawet najbardziej wykluczonym społecznościom oraz do organizowania kursów szkoleniowych i uświadamiających dla pracowników opieki zdrowotnej w celu położenia kresu uprzedzeniom;
25. wzywa rządy państw członkowskich do zapewnienia równego traktowania i równych szans w ramach polityki zatrudnienia i integracji społecznej, do rozwiązania problemu wyjątkowo wysokiego wskaźnika bezrobocia odnotowywanego szczególnie wśród kobiet z mniejszości etnicznych, a zwłaszcza do zwalczania poważnych przeszkód, jakie w procedurze rekrutacyjnej stwarza bezpośrednia dyskryminacja;
26. jest absolutnie przekonany, że szkolenie urzędników w zakresie celów i przepisów dyrektywy jest niezwykle istotne w związku ze spoczywającą na nich odpowiedzialnością za wdrażanie dyrektywy w całym społeczeństwie oraz aby usunąć wszelkie ryzyko rasizmu instytucjonalnego w samych organach rządowych; wzywa państwa członkowskie do przyznania środków na takie szkolenia i zachęca państwa członkowskie oraz Komisję do ustanowienia europejskich programów wymiany dla różnych krajowych organów administracji;
27. wzywa państwa członkowskie do gromadzenia, opracowywania i corocznej publikacji wszechstronnych, dokładnych i wiarygodnych statystyk, z podziałem danych według płci, dotyczących następujących kwestii: rynek pracy, mieszkalnictwo, edukacja i szkolenia, świadczenia zdrowotne i społeczne, publiczny dostęp do dóbr i usług, system sądownictwa karnego, udział obywatelski i polityczny, oraz do ustanowienia jasnych, wymiernych celów i wskaźników w wytycznych dotyczących zatrudnienia i integracji społecznej, które pozwolą ocenić zmiany w sytuacji imigrantów i mniejszości;
28. zaleca, aby państwa członkowskie zapewniły organom ds. równości niezbędne środki i przyznały im odpowiednie uprawnienia, tak aby mogły one skutecznie wykonywać swe zadania, oraz — jeśli uprawnienia organów ds. równości są znaczne — aby w pełni z nich korzystały;

Czwartek, 27 września 2007 r.

29. zaleca, aby państwa członkowskie zapewniły niezbędne środki i przyznały odpowiednie uprawnienia organizacjom pozarządowym zajmującym się informowaniem obywateli i zapewnianiem pomocy prawnej w sprawach dotyczących dyskryminacji;
30. wskazuje, że informując obywateli i zapewniając pomoc prawną, organizacje pozarządowe są obciążone ciężarem w sposób niewspółmierny, przy czym nie przysługuje im odpowiedni status ani fundusze ze strony organów państw członkowskich;
31. zaleca, aby Komisja uważnie czuwała nad niezależnym funkcjonowaniem organów ds. równości; może ona wykorzystać w tym celu, jako punkt odniesienia, Zasady dotyczące statusu instytucji krajowych („Zasady paryskie”), przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne ONZ rezolucją 48/134 z dnia 20 grudnia 1993 r., które obejmują między innymi zasady dotyczące właściwego finansowania tego typu organów;
32. przypomina Komisji o stanowisku Parlamentu, zgodnie z którym państwa członkowskie muszą zapewnić niezależnym organom odpowiednie środki finansowe, aby możliwe było co najmniej zagwarantowanie, że skargi osób, które nie są w stanie ponieść kosztów, rozpatrywane będą nieodpłatnie, a także wzywa Komisję do omówienia z państwami członkowskimi sposobów umożliwiających osiągnięcie tego celu;
33. zaleca państwom członkowskim, aby wykorzystywały najlepsze praktyki innych państw członkowskich, takie jak dopuszczenie organów ds. równości do wszczynania w imieniu ofiar postępowań sądowych oraz do udziału w postępowaniu sądowym w charakterze *amicus curiae*;
34. zaleca, by dane dotyczące skarg i wyników związanych z nimi postępowań przed sądami, wyspecjalizowanymi organami i innymi organami lub trybunałami były klasyfikowane w zależności od przyczyny dyskryminacji, co usprawniłoby ocenę skuteczności wdrażania przepisów, w szczególności w krajach, w których wyspecjalizowane organy lub sądy zajmują się wszelkimi przyczynami dyskryminacji;
35. zaleca, aby państwa członkowskie zapewniły organom ds. równości wystarczające zasoby ludzkie i finansowe, tak aby mogły one skutecznie wykonywać swe doniesłe zadania, w tym obowiązek świadczenia odpowiedniej pomocy ofiarom dyskryminacji; uważa, że organy te powinny uzyskać uprawnienia konieczne do prowadzenia dochodzeń;
36. zachęca państwa członkowskie do intensyfikacji rozmów z organizacjami pozarządowymi zwalczającymi wszelkie formy dyskryminacji i do ich ścisłego angażowania w kształtowanie polityki zmierzającej do promowania zasady równego traktowania;
37. podkreśla, że ofiarom dyskryminacji należy udzielić pomocy w postępowaniu sądowym oraz przypomina, w związku z tym że organizacje statutowe i niestatutowe działające w tym zakresie mogą być naprawdę pomocne ofiarom;
38. wzywa państwa członkowskie do gromadzenia istotnych, rzetelnych i porównywalnych informacji i danych oraz przekazywania ich do Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Agencja Praw Podstawowych);
39. zaleca, aby państwa członkowskie zapewniły organizacjom statutowym i niestatutowym odpowiednie środki finansowe;
40. zwraca się do Komisji o uważne przeanalizowanie różnorodnych kwestii prawnych i aspektów związanych z gromadzeniem danych oraz do przedstawienia propozycji poprawy systemu rejestracji przypadków dyskryminacji, w tym do zapewnienia, by tego typu gromadzenie danych nie naruszało prywatności poprzez ujawnianie tożsamości osób lub by nie służyło za podstawę profilowania etnicznego lub rasowego; uważa, że należy uwzględnić dostępność porównywalnych zestawów danych ze wszystkich państw członkowskich; wskazuje, że obecnie dane te nie są dostępne dla wszystkich państw członkowskich, a porównywalne dane są niezbędne do uzyskania solidnej podstawy kształtowania polityki;

Czwartek, 27 września 2007 r.

41. podkreśla delikatny charakter przetwarzania danych dotyczących rasy i pochodzenia etnicznego i przypomina o zastosowaniu dyrektyw o ochronie danych do danych przetwarzanych w ramach stosowania tej dyrektywy; podkreśla, że należy zapewnić dodatkowe środki bezpieczeństwa w przypadku danych dotyczących rasy i pochodzenia etnicznego ze względu na możliwość zmiany ich przeznaczenia i wykorzystania do innych celów w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, na przykład do profilowania etnicznego; ponownie zwraca się o przyjęcie decyzji ramowej w sprawie ochrony danych, również w celu zagwarantowania, by wszelka interakcja danych z pierwszego i trzeciego filaru podlegała rygorystycznym uregulowaniom w zakresie ochrony danych;

42. zaleca, by państwa członkowskie rozważyły gromadzenie danych statystycznych — z zastosowaniem odpowiednich zabezpieczeń w zakresie ochrony danych osobowych w celu uniemożliwienia profilowania etnicznego — na temat reprezentacji grup etnicznych i rasowych w różnych dziedzinach życia społecznego, w tym zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, oraz by w oparciu o te dane opracowały strategie polityczne zmierzające do zapewnienia równego dostępu do zatrudnienia, samozatrudnienia, pracy, edukacji, ochrony socjalnej i zabezpieczenia społecznego, świadczeń społecznych i dostępu do towarów oraz ich podaży;

43. wzywa Komisję do przeprowadzenia badania w celu określenia, w których państwach członkowskich obowiązują przepisy dotyczące działań pozytywnych, jakie testy należy zdać, jak w praktyce przepisy te stosują organy rządowe i pozarządowe i jaki odniosły one skutek;

44. wzywa państwa członkowskie do udostępnienia opinii publicznej statystyk dotyczących przestępstw na tle rasowym oraz do opracowania badań przestępczości i/lub dotyczących ofiar przestępstw, które pozwolą na zgromadzenie wymiernych i porównywalnych danych dotyczących ofiar przestępstw na tle rasowym;

45. wzywa Komisję do dokonania analizy i dostarczenia danych na temat różnorodnych form dyskryminacji;

46. zwraca się do Komisji o uważne monitorowanie dyskryminacji ukrytej w oparciu o „rzeczywiste i decydujące wymogi zawodowe”, interakcję między różnymi rodzajami dyskryminacji na podstawie zastosowania wykluczenia ze względów religijnych w ramach dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana) ⁽¹⁾ i jej konsekwencji dla problematyki rasowej i etnicznej, oraz o zwrócenie szczególnej uwagi na dyskryminację w dziedzinie edukacji;

47. ponownie zwraca uwagę na potrzebę polityczną, społeczną i prawną położenia kresu hierarchizacji ochrony przed różnymi przyczynami dyskryminacji oraz z zadowoleniem przyjmuje planowane w tym zakresie przez Komisję przedłożenie wniosku w sprawie rozszerzenia zakresu dyrektywy 2000/43/WE na wszelkie przyczyny dyskryminacji, zgodnie z rocznym programem legislacyjnym na rok 2008; w związku z powyższym oczekuje, że Komisja jeszcze w tym roku podejmie prace w celu przedstawienia wniosku w możliwie najkrótszym terminie, nie później niż do końca 2008 r.;

48. z zadowoleniem przyjmuje zainteresowanie Komisji kwestią wielorakiej dyskryminacji, w tym rozpoczęcie badań na ten temat; wzywa Komisję do przyjęcia szerokiego pojęcia wielorakiej dyskryminacji, dzięki któremu będzie można uwzględnić ewentualną sytuację narażenia jednostki na dyskryminację z wielu powodów jednocześnie;

49. wzywa państwa członkowskie do przykładania większej wagi do dowodów dyskryminacji; zaleca, by postępowały zgodnie z wytycznymi w sprawie dowodów dyskryminacji opracowanymi przez Międzynarodową Organizację Pracy, zgodnie z propozycją Agencji Praw Podstawowych, oraz by wyszkoliły ludzi w zakresie przedstawiania dowodów w głównych dziedzinach zatrudnienia i pracy, edukacji, mieszkalnictwa i zakwaterowania, zdrowia, dostępu do towarów i usług oraz przemocy na tle rasowym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, str. 23.

Czwartek, 27 września 2007 r.

50. wzywa Komisję do włączenia Agencji Praw Podstawowych, zgodnie z jej kompetencjami, we wspólnotowe ramy legislacyjne zwalczania dyskryminacji, tak by mogła ona odgrywać znaczącą rolę, regularnie przekazując dokładne i aktualne informacje, które będą miały znaczenie przy opracowywaniu dalszego prawodawstwa;
51. wzywa instytucje UE do dalszego przyjmowania sytuacji mniejszości etnicznych, zwłaszcza kobiet i osób małoletnich, za kluczowe kryterium decydujące o ocenie stanu przygotowania krajów kandydujących do przystąpienia do Unii Europejskiej;
52. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0423

Równouprawnienie kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej — 2007

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2007 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej — 2007 (2007/2065(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 2 oraz art. 141 Traktatu WE,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów na temat równości kobiet i mężczyzn — 2007 („sprawozdanie Komisji na temat równości kobiet i mężczyzn”) (COM(2007)0049),
- uwzględniając wspólnotową strategię ramową na rzecz równości płci (2001-2005) (COM(2000)0335) oraz roczne sprawozdania Komisji za lata 2000, 2001, 2002, 2004, 2005 i 2006 (COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044 i COM(2006)0071),
- uwzględniając „Europejski pakt na rzecz równości płci”, przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2006 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte w dniu 4 lutego 2005 r. przez ministrów państw członkowskich UE odpowiedzialnych za politykę w zakresie równości płci,
- uwzględniając Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006-2010 (COM(2006)0092),
- uwzględniając Komitet Doradczy ds. Równości Szans Kobiet i Mężczyzn oraz jego opinię w sprawie różnic płacowych między kobietami i mężczyznami przyjętą w dniu 22 marca 2007 r.,